तृतीऽने यत्र-यत्र सर्पणमुक्तम् तत्र-तत्र भवतीत्यर्थः · छन्दोगसूत्रे (लाट्या° २. ७. १) उक्थ्यादौ षोडश्यादौ वाजपेयेऽतिरिक्तस्तोत्रेषु प्रतिस्तोत्रमादौ सर्पणमुक्तमस्ति अतस्तथैवानुष्ठेयम् ।

स्रुग्व्यूहनम् अग्नेर्वनस्पतेरिन्द्रस्य वसुमतो रुद्रवत आदित्यवत ऋभुमतो विभुमतो वाजवतो बृहस्पतिमतो विश्वदेव्यावतः सोमस्योज्जितिमित्यग्निर्वनस्पतिरिन्द्रो वसुमान्रुद्रवानादित्यवानृभुमान्विभुमान्वाजवान्बृहस्पतिमान्विश्वदेव्यावान्सोमस्तमपनुदन्विति ॥ १४ ॥ अनुयाजान्ते स्रुग्व्यूहनं भवति · तत्राग्नेर्वनस्पतेऽज्जितिमिति जुह्वा व्यूहने मन्त्रः अग्निरित्युपभृतो व्यूहने · शाखान्तरादेवं व्यूहनं सूत्रकृतोपबद्धम् ।

पशुदेवतावनस्पतिभ्यां वा सोमोपदेशादितरासाम् ॥ १५ ॥ अथवा पशुभ्यामेवोपलक्षितं स्रुग्व्यूहनं कर्तव्यम् अग्नेर्वनस्पतेरुज्जितिमित्येतावन्मात्रमित्यर्थः · कुतः इ°साम् इन्द्रस्य वसुमत इत्यादीनां सो°शात् सोमयागे ह्येता देवता उपदिश्यन्ते (१. ४. ८) इन्द्राय त्वा वसुमते रुद्रवतऽइत्यादिना (६. ३२) · सोमयागश्चापूर्वः न च तत्र व्यूहनं प्राप्नोति ।

सर्वा वा सवनीयसौम्यभावात् ॥ १६ ॥ वाशब्दः पूर्वपक्षनिरासे · सर्वा वा वसुमदादयोऽपि व्यूहनऽउपलक्षणीयाः न पशुदेवतावनस्पतिमात्रम् · कुतः सव°वात् सवनीयेषु सौम्ये च सन्ति वसुमदादयः · कथम् · सर्वत्र ह्यैन्द्रोऽभिव्यज्यते[1] सर्वऽऐन्द्रा भवन्तीति · ननु च सवनीयेषु हरिवदादिगुणक इन्द्रः इह तु वसुमदादिगुणक इति कथमुच्यते सवनीये वसुमदादीनां सद्भाव इति सत्यम् किं क्रियते वचनादेवंविधं विरुद्धमप्यङ्गीक्रियते निर्वापे हरिवदादिगुणविशिष्ट इन्द्रो यागे च निर्गुणो व्यूहने वसुमदादिगुणक इति नास्ति वचनस्यातिभारः किमिति [न] कुर्याद्वचनमिति · सौम्यचरौ च सोमस्य सद्भावो निःसंदिग्ध एव · यद्यपि सवनीयानां प्रासङ्गिकत्वात् सौम्य[स्य] च यावदुक्तत्वात् व्यूहनं न प्राप्नोत्येव तथापि वचनाद्भवत्येवेति ॥ ॥ सप्तमी कण्डिका ॥ ७ ॥

विमुच्य स्रुचौ द्रोणकलशे हारियोजनग्रहणमुपयामगृहीतोऽसि हरिरसीति

---

१) Thus Ss. युज्यते A.